

se le prostovoljni prispevki. Zato pa ste vabljeni vsi od blizu in daleč. Začetek bo ob pol štirih popoldne.

Šmarje pri Jelšah. Največji in najveselejši dogodek za vse kraje od Boča do Pohorja in Svetih gor ter od celjsko-laške-novocerkovske dekanije tje do Sotle bo prihodnjo nedeljo, ko bomo obhajali evharistični kongres in proslavo 1900letnice našega odrešenja. Verniki treh dekanij: domače, rogaške in kozjanske bodo s svojimi dušnimi pastirji zbrani pred Kristusom Kraljem, blvačim med nami v presv. Evharistiji. Na predvečer sprejememo prevzvišenega g. knezoškofa, katerega bomo iskreno pozdravili tudi v Katoliškem domu s slavnostno akademijo in misterijem »Sleher-niki« in sicer ob petih popoldne. Dnevni red za nedeljo dne 3. septembra nam je sicer že zadnji »Slovenski gospodar« naznanil, pa ga še ponovimo, da se vse proslave kolikor mogoče velike množice pravočasno in lepo udeležijo. Prvo sv. opravilo bo ob šestih (kratek nagovor in skupno sv. obhajilo mož in fantov), ob osmih pridiga in sv. maša v naši priljubljeni romarski cerkvi sv. Roka. Od prvega opravila do devetih ostane v župnijski cerkvi sv. Rešnje Telo izpostavljeno. Od petih naprej do devetih bo mnogo tihih sv. maš. Pred deseto uro pa se zberemo pred oltarjem pod milim nebom v sredi trga, kjer bo nagovor prevzvišenega Nadpastirja in pontifikalna sv. maša. Po končanem poznem opravilu se uvrstimo v veliko procesijo z Najsvetejšim po kateri bo sklepni govor g. dekana Gomilšeka, bivšega dolgoletnega župnika Sv. Petra na Medvedovem selu, skupna posvetitev presv. Srcu Jezusovemu, zahvalnica, blagoslov in pesem »Povsod Bog«. Bog nam daj lepo vreme, da se posebno procesija razvije v valčasto versko manifestacijo in v živi dokaz, kako globoko hvaležni smo božjemu Zveličarju za delo odrešenja in za neizmerno ljubezen, katero nam neprenehoma skazuje pri sv. maši in sv. obhajilu. Saj se pa tudi neizrekljivo veselimo tega svojega največjega praznika ter se hočemo nanj tudi kolikor le mogoče lepo pripraviti, še posebej v skupni tridnevni pobožnosti od četrtega naprej.

Kozje, Rogatec, Šmarje. Kdorkoli iz teh treh dekanij hoče božjega Zveličarja javno počastiti in pokazati svojo živo vero, da v presv.

Evharistiji med nami prebiva, naj pride prihodnjo nedeljo v Šmarje. Poleg več tihih sv. maš bo ob šestih prvo sv. opravilo s skupnim sv. obhajilom mož in fantov, ob osmih pridiga in sv. maša pri Sv. Roku, ob desetih pa na prostem, v sredi trga, nagovor in pontifikalna sv. maša priljubljenega našega Nadpastirja. Nato se razvije procesija z Najsvetejšim. Po procesiji bo sklepni nagovor, skupna posvetitev presv. Srcu, blagoslov in pesem: »Povsod Bog«.

Žusem. Kdor še ni bil tukaj, pač ne sluti veličastnega razgleda po treh dekanijah in sicer Kozje, Rogatec in Šmarje. Zato bomo pa tudi tukaj na predvečer pred angelsko nedeljo, to je dne 2. septembra, zažgali mogočen kres, ki naj na vse tri strani oznanja veliki evharistični kongres, katerega se bodo udeležili prebivalci teh treh dekanij prihodnjo nedeljo dne 3. septembra, v Šmarju pri Jelšah. Prevzvišeni naš škof že pride na predvečer tje, da opravi v nedeljo ob desetih pod milim nebom pontifikalno sv. mašo, ima cerkveni nagovor, vodi procesijo z Najsvetejšim ter pevcev bo pelo pri sv. maši in nam zapojejo nas posveti presv. Srcu. Nad 150 izvežbanih za sklep tudi »Povsod Bog«. Pojdimo tudi mi tje, kdor le more, svoj trud pa žrtvujmo Kristusu Kralju, ki je na križu zmagal in se za nas daroval.

Izpod Boča. Mogočni naš mejaš gledaš na vse strani in vidiš, kaj se kje gori po Pohorju in tje do polju godi. Pa še rajši poslušaj te dni, o čemer že dolgo časa govorijo tje proti Celju in dol proti Sotli ter to in onstran Rudence. O čem pa? Ja, o čem drugem, kakor o evharističnem kongresu, katerega pripravljajo kozjanska, rogaška in pa šmarska dekanija za prihodnjo nedeljo dne 3. septembra v Šmarju pri Jelšah. Kdor bo le naogel od doma, se bo tje podal, da z množicami drugih žrtvuje svoj trud in dolgo pot božjemu Zveličarju, mu izreka zahvalo za delo odrešenja in manifestira svojo ljubezen do evharističnega Kralja. Bog daj ugodno vreme, da se zamoremo pod milim nebom udeležiti kakor procesije z Najsvetejšim tako tudi ob desetih nagovora prevzvišenega našega škofa in sledeče pontifikalne sv. maše. Nekateri izmed nas pa hočejo tudi še k Sv. Roku, kjer bo ob osmih pridiga in sv. maša. Dobro

si tedaj, ljubi Boč, opazoval svoje sosede in zvesto poslušal njihove govorce. Le jih tudi opominjaj, naj se vedno postavljajo za svoje krščansko prepričanje in vztrajno dvigajo roke, oči in srce tje gori proti Bogu, kamor se obračaš tudi ti neomažno in zvesto.

Ptuj in ptujška okolica — pozor na 3. september!

Ta dan se vrši zvečer od pol sedmih v ptujski stolni cerkvi

velik cerkveni koncert v proslavo 1900-letnice Kristusove smrti.

Slovensko pevsko društvo »Maribor« izvaja s pomočjo vojaške in civilne godbe ter solistov znameniti Haydnov oratorij

»Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«.

Oskrbite si pravočasno vstopnice v predprodaji pri Kmečki posojilnici in v prodajalni Katoliškega tiskovnega društva v Ptuj.

Evharistični shod v Turnišču. Kakor smo že poročali, se vrši na praznik Marijinega rojstva, dne 8. septembra, evharistični shod za dolnjelendavsko dekanijo. Slovesno pridigo in sv. mašo bo imel prevzvišeni nadpastir, knezoškof dr. Ivan Jožef Tomažič. Po slovesni službi božji bo veliko versko zborovanje z govori za starše, mladino in otroke. Na shod, na katerega bo prihitelo nad 15.000 vernikov iz domačih župnij, so vabljeni tudi bratje iz Slovenskih gor, zlasti iz Ljutomera, Križevca, Male Nedelje itd. Ako jih bo dosti, bodo dobili v procesiji posebno skupino.

SHOD MOŽ IN FANTOV NA LAŠKEM.

Uspel je ob lepem vremenu prekrasno. V ranih jutranjih urah je sicer padal dež, ki je najdaljnje nekoliko oviral. Pa so le prišli v obilnem številu. Trboveljčani so prispeli z zastavo apostolstva mož in fantov. Toliko je

Boj s tihotapci v puščavi.

V Egiptu je pričel boj z vso silo proti tihotapcem z mamljivimi strupi. Skoraj ne mine dan, da bi oblast ne zaplenila večje ali manjše količine mamljivih strupov kakor: opij, morfij, kokain i. t. d. Pa tudi tihotapci se pripravijo vedno bolj vestno na svoje pohode, iščejo nova pota, da bi se odtegnili policiji, ki ima na razpolago cele armade. Pred kratkem je bila premagana ob meji Sinajske puščave po srčitem boju cela kamelska karavana. Prijetih je bilo 40 tihotapcev, 15 kamel in 939 zavojev opija v celotni vrednosti 100.000

»Jaz seveda! No, tega veselja si vendar ne bom dal jemati!«

Šla sva v hišo.

»Torej, gospod Hubert, v začetku nisem bil prav navdušen za to, da pojdem sam po učiteljico.«

»Niste bili, gospod Boltežar, ne!«

»Veste — tako sem si mislil, taka-le učiteljica, to bo majhna, suha, križemgleda godrnjavka z očali na nosu in z zadirčnim glasom, ki pljuske čez zob. Po kaj takega se res nerad voziš.«

»Seveda ne, gospod Boltežar!«

»Pa sem se zelo urezal! Čudno lepa dama je, čisto elegantno oblečena, na glavi pa s čepico kakor vila. Srčkano! Sveža kakor vrtnica!«

»Navdušujete se za njo, gospod Boltežar!«

»Tudi vi se boste navduševali! Vsi se bodo navduševali! Povem vam, da sem bil kar ukopan. Ko stojim tako na peronu in oprezujem za bogsigavedi kakšnim strašilom, ki bo držalo bel robec v levi roki (to naj bi namreč bilo znamenje, da jo spoznam), ni prav nobene ženske s

takim žepnim robcem, razen — kakor sem že dejal — za čudo lepa, elegantna dama. Grom in strela, sem si mislil, saj to vendar ne bo ona! Nato pa sem planil proti njej in rekel: »Prosim, kako je vaše ime?« Ustrašila se je in mi pozneje povedala, da me je imela za osornega skrivnega policista. Ko pa sva se seznanila, sem bil seveda takoj zelo vljuden in sem jo zaradi mraza povabil najprej s seboj v kolodvorsko restavracijo na kozarec groga. To mi je odbila; rekla pa je, da rada popije kozarec portskega vina. Mislite si torej, gospod Hubert, naša učiteljica se razume na portsko vino. Je torej res omikana. Naročil sem takoj dve steklenici, kar pa jo je spravilo v strah in grozo. Izpila je res le poldrugi kozarec, ostanek pa sem moral popiti jaz sam. No torej, do sem je še kar. Toda sedaj se je pripetilo naključje. Pripeljal sem se z dvema sanmi na kolodvor, z lovskimi in s tovarnimi za učiteljičino prtljago. Ko sva sedela torej tako udobno pri vinu, pride moj kočijaž, to tele, in vpraša, kje sta pravzaprav gospodičini omara za obleko in pa potna košara; da ju mora nalo-

prišlo naših vrlih mož in fantov, da so napolnili alikovito cerkev sv. Mihaela na prijaznem razglednem hribu in prostor okoli nje. Tri sv. maše so bile to nedeljo, 27. avgusta, pri sv. Mihaelu. Prvo je bral g. pater Lederhas D. J. Drugo slovesno je ob asistenci g. p. Lederhasa in g. župnika Jagra od Sv. Ruperta daroval g. laški dekan monsig. dr. Kruljc. Sklepno sv. mašo pa je opravil g. katehet Rataj iz Trbovelj, ki je prej imel cerkveni govor, v katerem je s prisrčnimi besedami razpravljaval o Katoliški akciji, ki jo sedanji papež Pij XI. tako vneto in vztrajno priporoča. Naj bi oduševljene besede propovednikov povsod našle dober odmev! Po slovesni sv. maši je bilo versko zborovanje na lepem prostoru pred cerkvijo. Govoril je profesor g. dr. Hohnjec. Poudaril je, da je gospodarska kriza v veliki meri radi tega neresljiva, ker poklicani reševalci nočejo poseči do korenin zla, ki so duhovne in moralne (nравne) prirode. Za gospodarsko krizo tiči kot njen vzrok duhovna kriza, ki jo je povzročil odpad od Boga. Ljudje so hoteli zatemniti nebeske luči ter jih nadomestiti z brlečimi lučkami, ki jih je prižgal omejeni človeški razum, zaslužjen strastem. Liberalizem in marksizem je sanjal o tem, da se bodo te varljive lučke kot blesteče solnce dvignile na obzorje človeštva ter mu prinesle resnico, pravico in srečo. Pa so ga zavedle v zmoto in laž, v krivico in sužnost. Fašizem predvaja pred strmečimi svojimi verniki poskusne nebotične vzlete, pa bo kakor Ikarus v grški legendi (pripovedi) z raztopljenimi peruti telebnil na tla. Rešitev je samo v krščanstvu, ki edino more preosnovati človeka in človeško družbo. Bodimo njegovi propovedniki! Bodimo njegovi bojevniki! Pred nami vihra zastava Kristusa Kralja. Nositelj te zastave mora biti mladina. Za to

Dijaki in šolarji že vedo

da dobijo šolske potrebščine in knjige po najugodnejših cenah v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5

Aleksandrova cesta 6

Kralja Petra trg 4

Letos pa še posebno

bodo kupovali v naših prodajalnah, ko bodo izvedeli nekaj, česar tu še ne moremo povedati. Zahtevajo naj po 1. septembru v naših prodajalnah naša navodila in ne bo jim žal!

jo moramo usposobiti s krščansko vzgojo, ki se mora začeti v krščanski rodbini, utemeljiti v krščanski šoli, razširiti in poglobiti v krščanskem društvu, in s krščansko prosveto, za katero poleg krščanskega društva nudi najboljša sredstva krščanski časnik in krščanska knjiga. S tem orožjem se borimo za kraljestvo Kristusovo na zemlji! Govornikova beseda je bila poljudna, izrazita in užigajoča in je napravila vtis, ki bo trajnejše učinkovitosti. Po končanem govoru je stopil na govorniški oder g. laški dekan, da izvrši posvetitev vsega zbora presv. Srcu Jezusovemu. Ginljivo je bilo gledati, kako so krepke vrste naših mož in mladeničev molile z g. dekanom posvetilno molitev. Po sklepi sv. maši se je vrlo uspeli verski zbor končal s pesmijo »Tebe Boga hvalimo.«

Šmiklavž pri Slovenjgradcu. O Veliki gospojnicu sta se pri nas prigodila dva pretresljiva slučaja nagle smrti. Antonija Beričnik, kmetica, p. d. Danjelka, na Guški gori, je pomagala žeti pri Lambizarju v škalski župniji. Ker se je na mastno jed vode napila, nastalo je silno trebušno vnetje, čreva so se zmešala. Prepeljali so jo v naglici v bolnišnico v Slovenjgradcu, ali ni bilo več pomoči, dospeli v bolnišnico so podelili še v naglici sv. poslednje olje, pa je takoj izdihnila. Blaga pokojnica je bila zelo verna žena, šele 32 let stara in zapusti moža in enega šele 3 in pol leta starega sinčka. Ta družina je sploh hudo preizkušena, šele pred tremi leti se je pri nas nakupila, pa jo je zadel v enem letu dvakratni požar, prvokrat je pogorelo gospodarsko poslopje, drugokrat pa stanovanjska hiša. — Na večer na Veliko gospojnicu se je prigodila še hujša nesreča. Titus Mirkac, 74 let stari kmet, p. d. Lukež, na Guški gori, je stanoval, ker na njegovem posestvu ni nobenega poslopja (pogorelo je že pred več leti), pri svojem bratu in sosedu Petru Mirkacu, kmetu, p. d. Končniku. Ko sta na Veliko gospojnicu oba imenovana brata in še tretji brat Pavel Mirkac se podali v Končnikov marof k počitku, je Titus Mirkac spodrsnil in padel kake 3 m globoko na golo gumno in sicer naravnost na glavo,

Sole pri Slovenjgradcu. Tu smo pokopali v pondeljek dne 21. avgusta Franca Kotnika, p. d. Španžeta, veleposelnika, cerkv. ključarja in občinskega odbornika. Bil je mož, ki je imel samo prijatelje, nikakih nasprotnikov

ali celo sovražnikov. Saj je storil dobro, kjer in komur je le mogel, hučega menda nikoli nikomur. Svoji družini je bil najboljši oče, vedno delaven in skrbeč, sosedom prijazen sosed, vsem, ki so prišli v njegovo hišo, skrajno gostoljuben. Domači pevski zbor, pomnožen s pevci iz Podgorij, mu je lepo zapel dve ganljivi žalostinki. Domačim naše sožalje, blagemu očetu pa mir in pokoj po vsem delu in trudu!

žiti. In tako je prišlo na dan, da sva se pripravljala ne nekak prevoz služkinje. Gospod Hubert, pomislite, kakšna sramota! Toda za vse to se moram zahvaliti nadučitelju, temu zahrbtnemu, on mi je namreč ubil v glavo tisto neumnost o kočari in omari za obleko, čeprav je dobro vedel, kako je, in me je s tovrstnimi sanmi poslal po aprila. Se bo že še pokoril za to!

»Saj ni tako hudo, gospod Boltežar!«

»Ne, ampak strašno! Čeprav sem na pol kmet, na oliko pa le dam. Zelo sem se že jezil, ker sem bil vzel s seboj le lovske sani. V zadregi sem jo slepil, češ, da so boljše sani pri teh zametih pretežke. Takile srčkani stvarici —«

»O, saj ste zaljubljeni, gospod Boltežar!«

»Zaljubljen, ne! To se pravi, zaljubljen — da! Toda to ni smotrno. Kaj pa naj počne tako mlado dekle s takim starim dedom, kakor sem jaz? In potem — nisem več svoj.«

»Tako?«

»Da, zaupal bi se vam rad, če mi dovolite, gospod Hubert. Gre mi namreč za Milčko in za Malčko.«

»Oh, za sestro od »Grozda«? Katera, če vas smem vprašati, pa vam je pri srcu?«

»Da, vprašate me preveč! Obe! Ali pa tudi nobena. Katero pa naj vendar vzamem, ko pa sta obe čisto enaki!«

»To je seveda težko naključje.«

»Zelo težko. Sprva sem se tudi vprašal, ali se kot oskrbnik ne bom ponižal, če se priženim v gostilno. Toda družina je vsega spoštovanja vredna. Gostilna je prava zlata jama. Čez sto jutro zemlje je zraven, sosednje posestvo bi se lahko dokupilo; tako bi bilo zame kot poljedelca dosti posla. Delal bi zase, ne venomer za druge ljudi. Vse to bi torej bilo dobro. Toda ta nesrečna podobnost. Ločiti ju morem le po zlatem podočniku, posebno še, ker sem malo kratkoviden. Po očetovi oporoki imata obe pravico, biti doma. Kako naj torej začnem? Saj vendar ne morem vsakikrat kateri odpirati ust, da vidim, ali je moja žena, ali pa moja svakinja? In če bi kdaj prišlo do kake zamenjave — le mislite si to nesrečo!«

Boltežar je skrbljivo gledal pred se.

egiptovskih funtov. — Od zaupnikov, kojih izpovedi se vedno dobro nagradijo, je zvedela vlada v Kairi, da se hoče podati na pot karavana, da bi doseгла skozi Sinajsko puščavo egipčanska tla. Obmejne patrolje so ojačile in jih razpostavili po puščavskih stazah na prežo. Ko se je podala karavana zvečer k počitku, je bilo taborišče obkoljeno, a vendar so se branili švercarji tako dolgo, dokler niso porabili zadnje patrone.

Egipčansko vojno ministrstvo je določilo kredit 65.000 funtov. Ta svota bo porabljena za nabavo vojnih letal, ki bodo vršila obmejno službo. Letala

dobili tako hude poškodbe, da je takoj umrl. Titus Mirkac je bil zelo priden in pobožen mož, v mlajših letih je služil, potem je kupil Lukežovo kmetijo, pa je še naprej tako skromno živel kakor poprej. Nagle in neprevidene smrti reši nas, Gospod! Obema družinama naše iskreno sožalje!

Slovenjgradec. Naša mestna župnija je zdaj po daljšem času zopet dobila svojega župnika, kateri je nastopil svoje mesto na Veliko gospojnico. Omenimo, da je dosedanji dekanjski in župnijski upravitelj bogoslovni profesor dr. Josip Somrek se poslovil od nas, dekanjske posle pa je prevzel novoimenovani dekan vlč. g. Franc Ka. Meško iz Sel. Novemu vlč. g. župniku Jakobu Sokliču želimo prav prijetno in veselo bivanje med nami in mnogo božjega blagoslova pri njegovem dušnopastirskem kot tudi v javnem delu. — Vsled upokojitve kontrolorja g. Albina Kosima je bilo to prazno mesto razpisano. Prošnje je vložilo 47 prošnjikov. Mesto se je podelilo g. Milanu Šmidu, uradniku-kontrolorju pri tukajšnji podružnici Ljubljanske kreditne banke, iz znane in ugledne rodbine Šmidove iz Podgorja. V doglednem času so na vidiku še druge spremembe v Okrajni hranilnici. Prazno bo mesto tajnika, ker namerava sedajni tajnik g. Lovro Vaupot po svojem 43letnem službovanju stopiti v pokoj. Tudi ime hranilnice se bo bržčas spremenilo v »Hranilnico občin slovenjgraškega okraja«. — Na praznik Velike gospojnice je bila na Homcu večja cerkvena slavnost. Ob tej priliki so fantje tudi streljali. Mladenič Valentin Slepce iz Turiške vas je hotel prižgati z razbeljenim železom kuščarjem možnar dvojniki, pri tem pa je padla iskra tudi morda na prebilo se nahajajoči drugi dvojniki in ves ta naboj je priletel Slepce v levo stegno. Naboj se je z obleko vred zaril globoko v meso. Slepce so takoj odpremili v tukajšnjo javno bolnico, kjer se mu je nudila pomoč. — Pojavili so se ponarejeni 20dinarski novci. Pozna se po sivo-temni barvi ter so lažji od pravih. Tudi se dajo upogniti, če se jih z roko skuša močno zlomiti. Biti morajo iz mehke kovine, svinca ali aluminija. Občinstvo opozarjamo, naj bo pri prejemanju kovanega denarja zelo previdno.

Zavodnje. Tudi Uršlja gora, priljubljena izletna točka planincev z dobro oskrbljenim

planinskim domom, je zahtevala svojo žrtev. Na gori je velika romarska cerkev sv. Uršule, po kateri je dobila gora svoje ime. Ob treh nedeljah med Gospojnica se vršijo tam romarska sv. opravila, h katerim prihajajo verniki iz bližnjih in daljnih krajev. Tako je šel na prvo to nedeljo tje gor tudi 49letni Knez Andrej, p. d. Krajnc, ugleden in vrl posestnik iz sosednjega Sv. Vida, župnije Zavodnje. Pri razgledovanju z gore je po nesreči strmoglavil v prepad ob severni strani gore in se ubil. Mrtvega so pripeljali domov prestrašeni ženi in 4 mladoletnim otrokom. Ponesrečen je bil mnogo let cerkveni ključar podružnice Sv. Vida. Kako je bil priljubljen in spoštovan, je pokazal njegov pogreb, katerega so se udeležili mnogoštevilni njegovi sorodniki in prijatelji. Na grobu mu je govoril domači župnik v slovo in svojcem v tolažbo! Na sedmini se je na predlog njegovega sorodnika Ivana Knez, župana v Razboru, zbralo v njegov spomin 280 D, ki so se porazdelili polovico za sv. maše, druga polovica za dijaške kuhinje v Mariboru in Celju v enakih delih. Blagim darovalcem iskrena zahvala, vrlo krščanski, tako hudo prizadeti hiši in sorodnikom naše globoko sožalje!

Ruše. Pretekli teden je strela udarila v strelovod na stolpu. Strah je bil pri vseh velik. Strela je bila mila, vrgla je samo 6 opek s stema. Škodo je domači zidar hitro popravil.

Limbuš pri Mariboru. V nedeljo dne 20. t. m., ob 17. uri, smo spremili na njegovi zadnji poti vzornega, krščanskega moža Antona Galler, v pokojnega okrajnega cestarja, na limbuško pokopališče. Udeležba je bila veličastna, kar priča, kako spoštovan je bil pokojnik od vseh župljanov in drugih. Dosegel je lepo starost 76 let. Svojo težavno službo kot okrajni cestar je vestno opravljal na cesti Maribor—Ruše celih 49 let in 2 meseca, zato mu je ob njegovi vpočitvi okrajni cestni odbor izrekel za njegovo zvesto, vestno in marljivo službovanje svoje popolno priznanje in iskreno zahvalo. Ob odprtem grobu se je v vznesenih besedah poslovil od njega vlč. g. župnik Andrej Bračič, povdarjajoč njegovo globoko versko prepričanje in ljubezen do cerkve, s katero je vsaki dan in ob vsakem vremenu pri sv. maši prisostvoval. Njegov

Valentin Mladin, Celje,

Prešernova ulica 14.

Informirajte se o ugodnih cenah našega izborna izbranega modno-manufakturnega blaga! — Ugodni položaj našega trgovskega lokala na eni najprometnejših celjskih ulic nam omogoča živahno kučijo, hitro in stalno menjavanje blaga ter vam zato lahko vsak čas zaupno postrežemo s svežim in modernim manufakturnim blagom po konkurenčnih cenah. Da izkoristite to ugodno priliko, Vas vabi

809

Valentin Mladin, Celje,

Prešernova ulica 14.

809

patron sv. Anton Padovanski ga je za smrt dobro pripravljenega popeljal v nebeske višave. Počivaj v miru, vzorni mož!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Po daljši, skoro dveletni bolezni je umrla Antonija Dvoršak, prevžitkarica v Zgornjem Porčiču. Rajna je bila vzorna tretjerednica in članica ženske Marijine družbe. V Spodnjem Porčiču je umrl Golob Ivan, kmet, bivši župan in načelnik cerkveno-konkurenčnega odbora. Komaj smo pokopali g. Goloba, že je v tretjekrat zadonel mrtvaški zvon in oznanjal smrt Avguščina Rozmana, posestnika v trgu. Krasen pogreb, ki ga je vodil g. župnik dne 17. avgusta ob spremstvu požarne brambe in godbe pod vodstvom g. Lasbaherja, se je vil iz hiše žalosti v cerkev in na pokopališče. Naši pevci so zapeli v slovo primerne pesmi. Vsem umrlim bodi zemljica lahka! Žalujemo rodinam iskreno sožalje! — Obiskala nas je huda ura dne 12. t. m. ob sedmih zvečer. Žal tudi pri nas je strela udarila pri g. Pilingerju v Sp. Senarski. G. Pilingerja priporočamo faranom, da mu pomagajo postaviti novo hišo in novo gospodarsko poslopje. Zato pa, ljubi Trojčani, kličimo vsako nedeljo pri inicijah: »Treska in hudega vremena reši nas, o Gospod!«

Sestirja pri Majšpergu. Pri nas se pošteni vaščani še vedno gibljemo in imamo prav

bodo opremljena ne le samo s strojnimi, ampak tudi z radijo-aparati. Z letal bodo tudi lahko fotografirali tihotapske karavane in dognali na ta način osebnosti. Egipt se bo lotil boja s švercarji, ki zastrupljajo narod z omamljivimistrupi, z najbolj modernimi pripomočki. Poznavaletci zagotavljajo, da bo delovanje straže sicer oteževalo tihotapske nakane, nikakor pa jih ne bo preprečilo. Egipčanski in grški tihotapci so tolikanj iznajdljivi, da bodo prepovedanistrupi še vedno prihajali v Egipt.

Inserirajte!

»Res ne vem, katero naj si izberem. Ali mi morete dati dober svet, gospod Hubert?«

»Seveda, vzeti morate pač tisto, ki vam je bolj prijazna.«

Boltežar je vzdihnil.

»Oh, radi me imata obe. Težko je, gospod Hubert!«

Sobota je danes. Zato nisem bil veliko doma. Kajti ob sobotah Padovka podvoji svojo vnemo za pometanje in snaženje. Take dneve znosi tudi vse preproge na dvorišče, jih poobesi na drog in besno udriha po njih. Prahu — mislim — ne iztepe mnogo; toda volna pridno leti iz tkanja. Zdi se, kakor da bi Padovka hotela reči: bom videla, ali bom raztrgala te preklemane preproge ali ne! In svoj namen bo gotovo dosegla.

Tam gori v gozdu pa je nebeski mir v tej veliki spalnici, kjer spi zima. Kaj vse spi pod to befo kosmičasto posteljo! Ko tako samotno potujem, si priključem v spomin vse, kar vem o pozimskem spanju živali; mislim na mravlje, ki tesno stisnjene druga k drugi spe v najzdolnejši

sobi svoje hiše kakor trudni delavci v svojih ozkih barakah; na deževnike in podjede, ki so se zatekli v najspodnejše rove svojega rudokopa, kamor ne pride noben mraz; na prejce, ki so plegli po lesni volni borovih iglic. Tu in tam so v razpoklem drevesu odprta vratica iz lubja. Za njimi spi pajek, zavrt v tenčico, ki si jo je spredel sam. Na trepetliki zgoraj visi lična zibelka, umetno zviti, na svilenih trakovih viseč list, v njem se ziblje mlad metuljček pomladi naproti. Debeli polž je trikrat zaklenil svojo hišo, enkrat s steno iz apnenca, dvakrat s kožami; vmes pa je modro napravil zračno kurjavo. V svoji hišici, kjer biva sam, je najodličnejši izmed vseh.

Dalje sledi.

Katoliška mladina vseh šol — čitaj

„Nedeljo“!

Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!